

Sygn. akt II K 28/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2019 roku.

Sąd Rejonowy w Mogilnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Daniel Sobociński

Protokolant: st. sekr. sąd. Justyna Muzolf

w obecności oskarżyciela – przedstawiciela Naczelnika urzędu Skarbowego w M. N. W.

po rozpoznaniu dnia 14.05.2019 r., 18.06.2019 r., 27.08.2019 r., 24.09.2019 r. 19.11.2019 r., 3.12.2019 r. sprawy karnej

M. C. (1) z domu M., c. P. i R. z domu R., ur. (...) w M.

oskarżonej o to że:

w miesiącu styczniu 2014 r. prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) wystawiła na rzecz firmy (...) sp. j. z siedzibą w M. i wprowadziła do obrotu prawnego następujące faktury VAT – nr (...) z dn. 03.01.2014 r. na kwotę netto 28.450,12 zł podatek VAT 6.543,53 zł, kwota brutto 34.993,65 zł, nr (...) z dn. 17.01.2014 r. na kwotę netto 26.700,95 zł, VAT 6.141,22 zł, brutto 32.842,17 zł, nr (...) z dn. 21.01.2014 r. na kwotę netto 30.000,00 zł, VAT 6.900,00 zł, brutto 36.900,00 zł, nr (...) z dn. 30.01.2014 r. na kwotę netto 31.848,93 zł, VAT 7.325,25 zł, brutto 39.174,18 zł, dokumentujące czynności, które nie odzwierciedlają rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, złożyła w tutejszym Urzędzie Skarbowym w dniu 24.02.2014 r. nierzetelną deklarację podatkową dla potrzeb podatku od towarów i usług (...) -7 za miesiąc styczeń 2014 r., powodując powstanie uszczuplenia Skarbu Państwa w zakresie podatku od towarów i usług za miesiąc styczeń 2014 r. w wysokości 26.910 zł,

- tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 56 § 2 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s.

orzeka

1. uznaje oskarżoną M. C. (2) winną popełnienia opisanego wyżej czynu, tj. przestępstwa skarbowego z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. skazuje ją na karę grzywny w wysokości 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych i określa wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

2. zwalnia oskarżoną od uiszczenia opłaty i ponoszenia kosztów postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. Akt II K 28/19

UZASADNIENIE

Naczelnik Urzędu Skarbowego w M. oskarżył M. C. (2) o to, że w styczniu 2014 roku prowadząc działalność gospodarczą po firmą (...) wystawiła na rzecz firmy (...) sp.j. z siedzibą w M. i wprowadziła do obrotu prawnego następujące faktury Vat – numer (...) z 3 stycznia 2014 roku na kwotę netto 28.450,12 zł, podatek VAT 6.543,53 zł, kwota brutto 34.993,65 zł, numer (...) z 17 stycznia 2014 roku na kwotę netto 26.700,95, podatek Vat 6.141,22 zł, kwota brutto 32.842,17 zł, numer (...) z 21 stycznia 2014 roku na kwotę netto 30.000,00 zł, Vat 6.900,00, brutto 36.900,00 zł, numer (...) z 30 stycznia 2014 roku na kwotę netto 31.848,93 zł, Vat 7.323,25 zł, brutto 39.174,18 zł, dokumentujące czynności, które nie odzwierciedlają rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, złożyła w Urzędzie Skarbowym w M. 24 lutego 2014 roku nierzetelną deklarację podatkową dla potrzeb podatku od towaru i usług (...) –

7, za miesiąc styczeń 2014 roku, powodując powstanie uszczuplenia Skarbu Państwa w zakresie podatku od towarów i usług za miesiąc styczeń 2014 roku w wysokości 26.910,00 zł, tj. o czyn z art. 56 § 2 kks, w zb. z art. 62 § 2 kks i art. 7 § 1 kks.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona M. C. (2) w okresie od 1 czerwca 2007 roku do 31 sierpnia 2016 roku prowadziła jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...). Firma miała nadany numer Regon (...) i numer NIP (...). Przeważająca działalność gospodarcza określona została jako działalność agencji (...). W firmie pracował również mąż oskarżonej B. C., który zajmował się realizacją zleceń, kontaktami z klientami i sprawami finansowymi. Działania firmy skupiały się na świadczeniu usług w zakresie reklamy – między innymi budowy stoisk wystawowych, reklam na samochodach, banerów, kasetonów, ulotek czy podobnych akcesoriów reklamowych dla firm.

M. C. (2) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej M. M. C. (2), w styczniu 2014 roku, jako sprzedawca wystawiła między innymi następujące faktury:

1. 3 stycznia 2014 roku fakturę Vat nr (...) na rzecz Nabywcy (...) C. (...) Sp.j z siedzibą w M. na kwotę brutto 34.993,65 zł, w której wskazano usługę „roboty elewacyjne i pokryć dachowych zgodnie z kosztorysem z dn. 25.11.2013”, termin płatność przelewem w terminie 30 dni,
2. 17 stycznia 2014 roku fakturę Vat nr (...) na rzecz Nabywcy (...) C. (...) Sp.j z siedzibą w M. na kwotę brutto 32.842,17 zł, w której wskazano usługę „naprawa uszkodzeń dachu i pomieszczeń biurowych zgodnie z kosztorysem z dn. 07.01.2014”, termin płatność przelewem w terminie 30 dni,
3. 21 stycznia 2014 roku fakturę Vat nr (...) na rzecz Nabywcy (...) C. (...) Sp.j z siedzibą w M. na kwotę brutto 36.900,00 zł, w której wskazano usługę „stoisko wystawowe na targi(...) Ł.”, termin płatność przelewem w terminie 30 dni,
4. 30 stycznia 2014 roku fakturę Vat nr (...) na rzecz Nabywcy (...) C. (...) Sp.j z siedzibą w M. na kwotę brutto 39.174,18 zł, w której wskazano usługę „stoisko wystawowe na targi (B. P.)”, termin płatność przelewem w terminie 30 dni.

Faktury zostały wystawione przez oskarżoną, posiadają jej podpis. Usługi wynikające z powyższych faktur miały zostać wykonane przez podwykonawcę firmy (...) – tj. firmę (...) Sp. z o.o., której prezesem był M. H.. Spółka ta usług tych nie wykonała, a wystawione przez nią faktury za te usługi na rzecz firmy (...) zostały uznane za nierzetelne, gdyż nie odzwierciedlały stanu faktycznego. Spółka ta nie posiadała możliwości technicznych i osobowych aby te usługi wykonać. Firma oskarżonej również tych usług nie wykonała na rzecz nabywcy. W konsekwencji nie doszło do świadczenia usług i dostawy towarów, które uzasadniałyby wystawienie powyższych faktur. Deklaracja podatkowa w zakresie podatku Vat za styczeń 2014 roku (Vat 7), uwzględniająca powyższe faktury w rozliczeniu, została przez oskarżoną złożona do Urzędu Skarbowego 24 lutego 2014 roku. Skoro faktury nie odzwierciedlają rzeczywistych zdarzeń gospodarczych to nie mogły stanowić podstawy do obniżenia podatku należnego, co oskarżona uczyniła. W wyniku takiego działania oskarżona uszczupliła podatek należny o kwotę 26.910,00 zł.

Oskarżona M. C. (2) ma 34 lata. Jest osobą zdrową i samodzielną, o wykształceniu wyższym. Ma na utrzymaniu córkę w wieku 13 lat. Pracuje zawodowo jako pracownik biurowy z wynagrodzeniem około 1630 zł. Jest osobą dotychczas nie karaną.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie częściowych zeznań świadków B. C. k. 60-64, 198, M. H. k. 65-68, 121, 178, Ł. N. k. 69-73, 109, 179 oraz z dowodów z dokumentów – zaświadczenia o wpisie w edg k. 6, decyzji nr (...) - PP. (...) (...) z 31 stycznia 2017 roku k. 7-15, zestawienie zaległości k. 16, protokół oględzin akt podatkowych k. 39-101, faktur Vat k. 123-126, deklaracji k. 127, listy zaległości k. 128,

Oskarżona M. C. (2) przesłuchana w toku postępowania przygotowawczego /k. 33-35/ i na rozprawie /k.156/ nie przyznała się do popełnienia zarzucanego czynu i skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Tym samym ustalenie stanu faktycznego oprzeć należało na pozostałym materiale dowodowym.

Zasadniczo zeznania świadków Sąd uznał za niewiarygodne albowiem były sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, a w szczególności dowodach z dokumentów w postaci protokołów kontroli podatkowych oraz wydanych decyzji w zakresie wymiaru podatku. W konsekwencji zeznania świadków nie stanowiły podstawy do ustalenia stanu faktycznego. Wskazać również należy, że oceny zeznań świadków sąd dokonywał tylko w zakresie, w którym miały związek z zarzutem postawionym oskarżonej. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków w zakresie w którym zeznawali odnośnie ich wzajemnej znajomości, nadto co do przedmiotu działalności firmy oskarżonej i zakresu świadczonych usług reklamowych. Natomiast zeznania świadków co do konkretnych zdarzeń, które miały odzwierciedlać wystawione przez oskarżoną faktury Vat na uwzględnienie nie zasługiwały. Zarówno B. C. jak i Ł. N. zeznawali w sposób w którym nie podawali szczegółów, zasłaniając się niepamięcią co do tych szczegółów, pomijali istotne okoliczności, przy czym wskazywali że usługi zostały wykonane. Jest w tym wewnętrzna sprzeczność albowiem skoro nie pamięta się szczegółów zdarzeń, co do zakresu prac, sposobów ich wykonania, dat ich wykonania i co do użytych środków (np. remontu hali czy wykonania banerów) to trudno przyjąć, że można w sposób nie budzący wątpliwości założyć, że dane usługi zostały wykonane w czasie i zakresie wynikającym z wystawionych faktur. Generalnie zeznania miały na celu uwiarygodnienie wystawionych faktur, które były fakturami nierzetelnymi. Powyższe należy także odnieść do zeznań M. H., przy czym jego zeznania odnośnie wykonywania usług i dostarczania towaru dla firmy oskarżonej są niewiarygodne w stopniu, który uzasadnia przyjęcie, że świadek świadomie składał fałszywe zeznania. Skoro bowiem świadek wprost zeznaje odmiennie co do okoliczności, które zostały zakwestionowane w prowadzonych postępowaniach podatkowych, w tym co do wykonywania zleceń remontu budynku, jako podwykonawca firmy oskarżonej, to uznać należy, że świadomie zeznaje nieprawdę. Jest bowiem nieprawdopodobne aby w sytuacji prowadzenia remontów budynków nie pamiętać szczegółów tychże prac, jak chociażby dat wykonywanych prac, osób które pracują, materiałów służących do remontu itp. Tym samym zdaniem sądu prawidłowe są ustalenia organów podatkowych, że firma (...) sp. z .o.o. nie wykonała zleceń dla oskarżonej, a wystawione z tego tytułu faktury były nierzetelne. Powyższe odnieść również należy do działań oskarżonej. Zeznania B. C., że firma jego żony zleciła M. H. wykonanie remontu jak i przygotowanie banerów wystawowych są całkowicie niewiarygodne.

Dokumentacja otrzymana z Urzędu Skarbowego, a załączona do akt sprawy nie budziła żadnej wątpliwości co do jej autentyczności i stanowiła podstawę do ustaleń faktycznych. Szczególnie wskazać należy na decyzję Naczelnika Urzędu Skarbowego w M. w 31 stycznia 2017 roku numer (...) -PP. (...)(...). Decyzja została wydana po przeprowadzonej kontroli podatkowej w firmie oskarżonej w zakresie sprawdzenia prawidłowości rozliczenia w podatku od towaru i usług za miesiąc styczeń 2014 roku. W toku kontroli upoważnieniu kontrolerzy dokonali analizy materiałów źródłowych. Ostatecznie zakwestionowali wykonanie przez firmę oskarżonej usług na rzecz firmy (...) sp. j. z siedzibą w M. udokumentowanych powyżej wskazanymi fakturami. Stan faktyczny ustalony w tejże decyzji nie został skutecznie podważony przez oskarżoną w toku postępowania administracyjnego. Również w toku postępowania karnego ustalenia organów podatkowych nie zostały zakwestionowane. Tym samym sąd na podstawie dowodów z dokumentów ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie. Decyzja oddaje rzeczywisty przebieg zdarzeń i brak jest podstaw do jej kwestionowania.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego sąd uznał, że oskarżona popełniła przestępstwa skarbowe zarzucane jej aktem oskarżenia.

Zgodnie z art. 56 § 1 i 2 kks odpowiedzialności karnej podlega podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

Natomiast zgodnie z art. 62 § 2 kks odpowiedzialności karnej podlega ten, Kto fakturę lub rachunek wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem się posługuje, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od roku, albo obu tym karom łącznie.

Zgodnie z art. 53 § 14 kks M. wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia. Minimalne wynagrodzenie w 2014 roku wynosiło 1680 zł, czyli granicą małej wartości była kwota 336.000,00 zł. Natomiast księga nierzetelna to księga prowadzona niezgodnie ze stanem rzeczowym (art. 53 § 22 kks)

Zgodnie z art. 53 § 28 kks, narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej czynem zabronionym jest to spowodowanie konkretnego niebezpieczeństwa takiego uszczuplenia - co oznacza, że zaistnienie uszczerbku finansowego jest wysoce prawdopodobne, choć nie musi nastąpić.

Nie wchodząc w szczegóły dotyczące obowiązków podatkowych związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, wskazać należy, że oskarżona M. C. (2) prowadząc działalność gospodarczą podlegała regulacji między innymi Ustawy o podatku od towaru i usług. Zgodnie z art. 106a i kolejne tejże Ustawy zobowiązana była wystawiać faktury dokumentujące sprzedaż, a także dostawę towaru i świadczenia usług (art. 106b ust 1 pkt 1 Ustawy). Nie ma wątpliwości co do tego, że faktura, która nie dokumentuje rzeczywistego przebiegu transakcji lub wskazuje na transakcję która nie miała miejsca jest fakturą nierzetelną.

Zdaniem Sądu nie ma wątpliwości co do tego, że oskarżona wystawiła faktury Vat, które nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych i dokonała tego w sposób świadomy. Faktury te ujęte w dokumentacji księgowej posłużyły do obniżenia podatku należnego. W konsekwencji składając deklarację w zakresie podatku Vat za miesiąc styczeń 2014 roku oskarżona podała nieprawdę i spowodowała uszczuplenie w zakresie podatku Vat w wysokości 26910 zł. Sąd nie miał wątpliwości co do tego, że oskarżona aktywnie działała w firmie, osobiście wystawiała faktury, wykonywała zlecenia dla klientów. Fakt, że czynności w jej firmie wykonywał również B. C. nie oznacza, że oskarżona nie ponosi odpowiedzialności za funkcjonowanie firmy. Jest osobą wykształconą, przez wiele lat prowadzącą działalność gospodarczą i tym samym brak podstaw do przyjęcia, że nie orientowała się w prowadzonej działalności.

Powstanie uszczuplenia w zakresie podatku nie wyklucza popełnienia przestępstwa z art. 56 § 1 kks. Skoro bowiem przepis ten warunkuje odpowiedzialność karną za narażenie podatku na uszczuplenie, to tym bardziej odpowiedzialność taka powstaje w sytuacji uszczuplenia podatku.

Odnosząc powyższe do zarzutu postawionego oskarżonej w akcie oskarżenia sąd doszedł do przekonania, że oskarżona miała zamiar popełnienia czynu zabronionego. Wystawienie faktur, które mają dokumentować zdarzenia, które nie miały miejsca jest działaniem intencjonalnym podjętym w określonym celu. Tak też było w niniejszej sprawie. Przedmiotowe faktury zostały wprowadzone do obiegu księgowego i znalazły odzwierciedlenie w sporządzonej deklaracji w zakresie podatku VAT za miesiąc styczeń 2014 roku, obniżając podatek należny. Oskarżona działała więc w określonym celu – uzyskania korzyści finansowej.

W tych okolicznościach Sąd ustalił, że zachowanie oskarżonej wypełniło przesłanki przestępstwa z art. 56 § 2 kks i art. 62 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Przy wymiarze kary sąd, stosownie do art. 12 § 2 kks, uwzględnia stopień winy oskarżonego, stopień społecznej szkodliwości czynu, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd wymierzył oskarżonej za popełnione

przestępstwa skarbowe opisane wyżej, na podstawie art. 56 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks karę grzywny w wysokości 120 stawek przy przyjęciu wysokości jednej stawki w kwocie 100 zł.

Sąd uznał, że stopień winy oskarżonej, jak i społeczna szkodliwość czynu oskarżonej są znaczne. Oskarżona świadomie wygenerowała puste faktury, wprowadziła je do obrotu prawnego i na tej podstawie sporządziła nieprawdziwą deklarację podatkową, którą się posłużyła w celu uniknięcia zapłaty podatku. Szereg podjętych przez oskarżoną działań zmierzało do uzyskania tego efektu. Działanie oskarżonej było szczegółowo przemyślane. Dlatego też kara winna być odpowiednio surowa i stanowić taką dolegliwość dla oskarżonej, która spowoduje, iż kara zapadnie jej w pamięci i powstrzyma w przyszłości przed popełnianiem przestępstw. Kara ma również spełnić cele wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Tak ukształtowana kara powinna skłonić oskarżoną do refleksji i unikania w przyszłości podobnych zachowań.

Sąd zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych mając na uwadze jej sytuację osobistą i majątkową.

SSR Daniel Sobociński

ZARZĄDZENIE

1. Doręczyć zgodnie z wnioskiem, Z apelacją lub za 14 dni